

L'ÀLBUM

LLUÍS PERMANYER

El president Macià (centre) i l'alcalde Aiguader (esquerra) van inaugurar l'exposició

El nu va ser polèmic

A mitjans de desembre del 1933 va ser inaugurada una exposició de pintura consagrada al nu. Acabaria desencadenant una polèmica; era previsible.

Va ser presentada en un espai habilitat expressament a l'estació subterrània del ferrocarril de Sarrià; sospito que era el mateix que anys més tard allotjaria el cinema Avenida de la Luz.

L'acte era presidit pel president Macià, l'alcalde Aiguader, el capità general Batet i el conseller Gassol. Vol això dir que la iniciativa, patrocinada pel Cercle Artístic, que presidia Pere Casas Abarca, tenia des d'un bon començament tot el suport de les principals autoritats d'aquell moment.

Però tot i això no va ser obstacle perquè els rosegadors habituals muntessin una campanya ben orquestrada. Els fanàtics defensors de la moral, la més rànica en aquest cas, no van tenir la més mínima vergonya d'exhibir amb impudícia la seva indignació. Així, La Junta Diocesana d'Acció Ca-

tòlica, el Comitè de Dames del Centre de Defensa Social, l'Associació de Pares de Família, l'Obra dels Exercicis Parroquials i el Consell de la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

Un dels arguments peregrins es basava en el fet que aquella exposició es mostrés

Era previsible que els puritans de torn s'escandalitzessin i protestessin

en un espai públic. L'argument el va rebatre amb encert el president del Cercle Artístic, que va precisar que era privat i que s'havia de pagar entrada.

Informar sobre els components del jurat qualificador de les millors obres avalava la categoria de l'exposició: els escultors Josep Clarà i Josep Llimona, els pintors Feliu Elias i Joan Serra.

Aquella campanya era pre-

visible. Cal recordar que uns quants anys abans, en plena remodelació de la plaça de Catalunya, de les mateixes catacumbes es van alçar protestes irades contra unes escultures que eren denunciades com a pornogràfiques. L'Ajuntament es va arronsar, no debades el país patia la dictadura de Primo de Rivera, i les van allunyar a la Diagonal, davant el palau Reial.

En altres latituds es donen ostentacions de puritanisme encara més grotesc: només cal dir que a l'Anglaterra victoriana van arribar a obligar a tancar amb fundes les "excitant" potes dels pianos.

Tenint en compte l'ambient local, els germans Mir es van convertir en col·leccionistes de nus, perquè eren les obres que, com que no es venien, resultaven accessibles a causa del preu molt més mòdic que els solien posar les galeries d'art.

Els Gaspar em van explicar que un estraperlista que volia realçar el menjador de casa amb un marbre imponent de Clarà va comprar la peça sense consultar-ho. Quan la seva dona va descobrir, horroritzada, que es tractava d'un nu, va esclatar el conflicte. Encetat un diàleg serè, van arribar a una solució de compromís: l'escultura presidiria l'estança, però tapada amb una samarreta. Déu-n'hi-do.

PÉREZ DE ROZAS / IMATGE CEDIDA PER L'ARXIU FOTOGRAFIC DE BARCELONA

QUADERN BARCELONÍ

TÀNDEM BROSSA-RIERA
Quan he visitat la impecable retrospectiva que el Macha dedica a la poesia de Brossa, he recordat el meu estimat amic Lluís M. Riera. I no tant per haver lluitat junts per l'avantguardisme des dels temps del Dau al Set com per l'ajuda que sempre li va prestar. Seria feliç per aquest reconeixement museístic. I se sentiria reconfortat quan veiés la quantitat d'objectes que evocuen la seva potent

poesia visual, que conserva tota la seva força provocadora, malgrat el temps que ha passat. Brossa ho escrivia tot amb llapis, però es reconeixia incapaç de dibuixar el que la seva ment perfilava, a més de mancar d'un mínim sentit pràctic. Per això, tret d'algun intent, no havia treballat ni aprofundit en aquest vessant rotund de la seva poesia. Fins que Riera va posar fil a l'agulla i el va ajudar amb una dedicació i una paciència inesgo-

table, admirable. El poeta li brindava la idea i li detallava el tipus d'objecte que s'imaginava; Riera, que tenia experiència i tenacitat, no deixava de rastrejar els llocs on sabia que podia trobar cada peça. I així li va organitzar a la Prats la primera exposició, que va merèixer una acollida tan càlida que els va induir tots dos a treballar en aquell camí. Riera, sempre discret i mai temptat pel protagonisme, es va mantenir fidel al segon pla.

BATEC CIUTADÀ

Robatori frustrat de la banda que ha actuat a Bescanó

VILABLAREIX Cinc encaputxats van intentar assaltar dimarts a la matinada una masia a Vilablareix (Gironès). Els lladres, que se sospita que són els mateixos que han protagonitzat almenys quatre robatoris violents en cases de Bescanó, van ruixar la propietària de la finca amb un extintor quan va obrir una finestra, alertada pels lladrecs dels seus gossos. La dona va poder impedir que entressin a casa i va trucar a la policia. Els Mossos creuen que és la mateixa banda que ha actuat a Bescanó pel seu modus operandi. / **Sílvia Oller**

Petició de 50 anys de presó per haver matat dos forestals

LLEIDA Ismael Rodríguez Clemente, el caçador de Vacarisses que el mes de gener passat va matar dos agents rurals en una finca d'Aspa (Segrià), s'enfronta a una petició de presó de més de 50 anys. És la pena que preveu sol·licitar durant el judici l'advocat que representa les dues víctimes (Xavier Ribes i David Iglesias), assassinades, segons l'acusació particular, quan es van acostar a aquest caçador durant un control de caça. L'acusació intentarà provar que el caçador va rematar a terra els forestals. / **Javier Ricou**

Ada Colau i Fermín Villar (Amics de la Rambla), amb els premiats

El club de Ramblistes d'Honor s'amplia amb veïns, comerciants, dissenyadors i artistes

BARCELONA L'alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, va presidir ahir al Saló de Cent de l'Ajuntament, l'acte de lliurament dels guardons Ramblistes d'Honor 2017 en un any molt especial per al popular passeig barceloní, marcat per l'atemptat terrorista del passat 17 d'agost. Des de fa més de 50 anys, l'associació Amics de la Rambla reconeix les persones, entitats institucions i empreses que contribueixen amb la seva activitat i esforç a millorar, divulgar i promoure la Rambla. A aquest club

selecte es van incorporar ahir, a l'acte que va presentar el periodista Josep Cuní, Mercè Canellas, Josefina Mora i Aníbal Rodríguez, tres dels membres més actius i veterans d'Amics de la Rambla, el passeig en el qual han passat la major part de les seves vides. Els altres guardonats són el joier Joaquim Laguarda, l'escola universitària de disseny Elisava i dos artistes molt vinculats al Liceu, Alex Ollé i Alfons Flores, pel seu destacat paper en la renovació de les arts escèniques. / Redacció

Francina Alsina, elegida nova presidenta de la Taula del Tercer Sector Social

BARCELONA Francina Alsina és la nova presidenta de la Taula del Tercer Sector Social després que ahir s'imposés a Núria Carrera per només dos vots de diferència en la votació de l'assemblea general d'aquesta entitat. Alsina, titulada en grafologia, va presentar la seva candidatura en representació de la Federació Catalana de Voluntariat Social, i l'exregidora de Barcelona Núria Carrera, de la Coordinadora de Comunitats Terapèutiques, Pisos de Reinserció i Centres de Dia per a Drogodependents de Catalunya. Alsina, que va obtenir 15 vots davant dels 13 de Carrera, pren les regnes de la Taula després de

la crisi que va esclatar aquest estiu quan 11 de les 35 federacions que formen aquesta organització van demanar la convocatòria d'eleccions anticipades i la dimissió del seu president, Oriol Illa. Els motius esgrimits, la pèrdua de confiança en la seva gestió, la seva vinculació amb ERC i que prenguessin decisions sense consensuar i sempre en la línia del Govern de la Generalitat. La presidenta per als propers tres anys té una llarga trajectòria al món de les entitats socials, és voluntària d'Arrels i ocupa la presidència de la Federació Catalana de Voluntariat Social des de fa set anys. / Redacció